

בתיבני התא

עלון חודשי לבני תורה הספרדים ההולכים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

גליון יא + אדר תשפ"ה

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל נובע

לב העולם

הכספת במקרר הישן

במגילה מתרחשת הרפתקה בת תשע שנים. עם ישראל חווה רגעי אימה, מציאות גלותית שכללה הסתר פנים נורא. אסתר הצדקת נלקחת לחיקו של אחשוורוש הרשע, המן מקבל גדולה וכבוד, וכביכול נראה שהעניינים יצאו מכלל שליטה חס ושלום.

וכאן הגענו ליום הפורים.

במגילה מתרחשת הרפתקה בת תשע שנים. עם ישראל חווה רגעי אימה, מציאות גלותית שכללה הסתר פנים נורא. אסתר הצדקת נלקחת לחיקו של אחשוורוש הרשע, המן מקבל גדולה וכבוד, וכביכול נראה שהעניינים יצאו מכלל שליטה חס ושלום.

ואכן במגילת אסתר, כמו בשיר השירים, לא מוזכר

הסיכוי שיעלה על דעת מאן דהוא לרחרח ולחפש באותו מקרר עלוב ומקרטע.

אכן, רעיון מקורי ומבריק.

מתברר שלפעמים שומרים את הדברים היקרים דווקא במקומות שנראים מוזנחים להחריד!

"חוק בבריאה"

זהו לא רק סיפור עממי. לרעיון הזה יש מקור בדברי חכמינו.

מובא בתלמוד ירושלמי (תענית פ"א): "אם יאמר לך אדם היכן אלוהיך? תאמר לו: בכרך גדול של רומי". באותם ימים מלכות רומי יצגה את כל העוצמה של ענייני החומר והגוף. ועל כך מלמדים רבותינו שמעבר לכל הזוהמא שיש במקומות הנמוכים - נמצאת שם הארה רוחנית גבוהה מאד.

היסוד מבוסס גם בדברי האריז"ל, שהאור הגבוה ביותר (- אור ספירת ה'כתר') מתלבש בכלי הנמוך ביותר (- ספירת ה'מלכות'). זה חוק בבריאה (על פי עץ חיים - שער מב פ"א מ"ב).

על שיר השירים אומרים רבותינו (במסכת ידים פ"ג מ"ה) "אין כל העולם כולו כדאי כיום שניתן בו שיר השירים לישראל, שכל השירים קודש, ושיר השירים קודש קודשים". ומה מפליא לראות שבכל שיר השירים לא מוזכר אפילו פעם אחת (!) את שם השם או מושגים של קדושה וטהרה, וכל כולו עוסק במושגים גשמיים של חיבור ואהבה המלמדים על החיבור בין בורא עולם לעם ישראל.

הוא אשר אמרנו. בתוך כל המשגים הגשמיים הללו יש קודש קודשים.

את הפלא הזה אנחנו מוצאים לא רק בשירים, אלא גם בבני אדם. ישנם צדיקים ש"עבודת השם" שלהם היא ב'קולות וברקים', וכולם מרגישים את גדולתם. לעומתם ישנם צדיקים שנראים שקטים ורגועים.

גם כאן צריך לדעת שהאור הגדול לפעמים נמצא דווקא במקומות הנראים פשוטים ביותר.

כאשר מתבוננים במבט שטחי על יום פורים, יכולה להתקבל הרגשה שמדובר ביום הדומה יותר לחולין מאשר ליום טוב. בעוד שבשבתות ובימים טובים אנו נמנעים מעשיית מלאכה ואין עיסוק בארנק ובמכשיר הנייד, בא פורים עם המצוות המיוחדות שלו, תוך כדי שאנחנו שולפים ארנקים, משוחחים במכשיר הנייד, נוסעים ברכבים ומה לא...

מבחינה הלכתית - "פורים מותר בעשיית מלאכה", רק שנהגו מעצמן באיזה מקומות שלא לעשות (ע"פ שלחן ערוך, אורח חיים סימן תרצ"ו, א' ומ"ב שם). ההלכה הזאת חותמת את הלגיטימציה המלאה להטמעתו של יום פורים בין ימות החול.

משכך, מדהים לגלות שהאר"י הקדוש מתבטא על יום פורים באופן לא שגרתי בעליל. ביום זה מאירה הארה רוחנית גבוהה מאוד המכונה "הארת מרדכי", עליה ניתן לומר שאינה קיימת לא בשבת ולא ביום טוב אלא אך ורק בימי הפורים בלבד. וכלשון האריז"ל - "ובבחינה זו יש יתרון גדול אל פורים על כל שאר הימים, אפילו בשבתות וימים טובים" (על פי שער הכוונות, פורים).

והדבר אומר דורשני, כיצד מגיעה הארה כה גדולה ליום חול פשוט, ומה באמת משמעותה של הארה עוצמתית זו, ובעיקר - כיצד נשאב ממנה משהו לחיי היום יום?

תשמעו סיפור.

לפני מספר שנים, פלשו זוג גנבים לביתו של חלפן כספים גדול. הגנבים הגיעו עד החדר הפנימי ששם שכנה לה כספת פלדה מחוברת לקיר. הם שברו את הקיר, חילצו את הכספת וברחו. המעניין הוא, שבשאר ארונות הבית שגם הם היו תכשיטי זהב ושטרות כסף - הם אפילו לא נגעו...

בעקבות המאורע, החליט חלפן כספים אחר לנטרל את הכספת בביתו. במקביל, הוא העמיד בסלון ביתו (!) מקרר ישן כרוך בחוט חשמל בצורה מוזנחת, ושם הניח את עשרות אלפי השטרות שלו... הרי מה

הוא העמיד בסלון ביתו (!) מקרר ישן כרוך בחוט חשמל בצורה מוזנחת

במפורש שם השם. משום שהסיפור של השגחת ה' התנהל בהסתר גדול. מן הסתם העיתונים בשושן היו מלאים בפרשנויות שלא היו מביישים אף עיתון בן זמננו. אולם היום אנו כבר יודעים כמה אור והשגחה טמונים בכל מילה בסיפור המגילה.

ואפילו בהסתרה

בימים עברו, היה נתן למשש בידיים את הרצינות וההתעוררות שהיתה בבתי הכנסת בעת קריאת המגלה. לא פעם זלגו עיניהם של החסידים דמעות של התעוררות במילים של רגעי ההסתרה, עד כדי כך שלפעמים הוכרח החזן לעצור את שטף הקריאה בכדי לאפשר לכולם להמשיך לעקוב אחריו.

כך התייחסו אותם חסידים לאור הגדול הגנוז בתוך שורות המגילה, וכך יכול כל אחד מאיתנו להתחבר אל היום הקדוש הזה גם מהמקום הפשוט והנמוך ביותר, כי אפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה נמצא שם אלופו של עולם.

(על פי לקוטי מוהר"ן תורה רמג. לקוטי הלכות פורים ה"ד, ב).

יו"ל ע"י ארגון 'אגדל' - איחוד בני הישיבות הספרדים ההולכים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א

ליצירת קשר: 052-718-2678 | 052-760-2544

מזכירות: 052-714-0454 מייל: agdelha148@gmail.com קו 'אגדל': 02-313-75-56

פורים - ריקודים בבית להיות כל איש מ'שורר' בביתו

כשיש ח"ו דינים על ישראל, על ידי ריקודים ומחיאית כף נמתקים כל הדינים (ליקו"מ סימן י').

'דין' הוא היפך של חיבור, 'דין' הוא כעס ורוגז. איך מתחברים לילדים, איך ממתיקים דינים בבית? אפשר הרבה לדבר בענייני חינוך, אך יש עצה העוקפת הרבה מאוד בעיות וקשיים, והוא 'ריקודים ומחיאית כף בבית'.

בית של יהודי הוא 'בית המקדש', שם הוא מקום משכן השכינה. אמנם יהיו כאלו שיתמיהו על כך, והרי הם כל כך מנסים לברוח מהבית לבית המדרש, לשכוח מה'נחת' שבניהם ובנותיהם עושים להם, מהלחץ שיש לפעמים בבית.

אך לא, בית של יהודי הוא בית המקדש. יעקב אבינו קרא לבית המקדש בשם 'בית' (פסחים פח.), ובכך הוא קירב את כל העולם שיהיה בכוחם להתקרב אל השי"ת. אין צריך בדווקא לטפס על הר גבוה, או לצאת לשדה, אפשר להמשיך השראת השכינה אל תוך הבית. אם רוצים אנו להתקרב לה', דווקא ה'בית' הוא המקום בו צריך להמשיך שכינתו.

אלא שה'בית' הוא מקום של התלבשות הדינים, שם מתגברים לחצים, מתיחויות בין הבנים, ושאר מיני צער ועוגמת נפש, שם גם האדם רוצה להרגיש את ה'כבוד' שלו, וכאשר זוהה לראות 'נחת' מבניו הוא נופל לעצבות וחלישות הדעת - וכך במקום 'בית המקדש' יש 'בית' של דינים.

אמנם לכל בעיה יש פתרון, אך לפני הכל, יש לראות להמתיק את הדינים, לרכך את האווירה בבית, לא תמיד יש יישוב הדעת לחשוב מאמונה ולהתחזק בביטחון, אך אפשר תמיד להכריח את עצמו לרקוד ולעשות מנהגים חיצוניים של שמחה.

אין צורך לחפש סיבה לשמחה ולריקודים, לעשות בבית אירוסין או שבע ברכות בשביל להצדיק את הריקוד, פשוט להיכנס הביתה ולהתחיל לרקוד כמה דקות, בלי להתבייש, ובלי הרבה הכנות, ובלי כל קשר למה שנעשה ברגע זה בבית, בבוקר בשעת לחץ, או בערב בהשכבה. אפשר לתפוס ילד ולרקוד עמו, לא להיבהל ממנו, לא תמיד הוא ישתף פעולה, אך במשך הזמן הקטנים יצטרפו, ואולי גם הגדולים, וגם אם לא, אפשר לרקוד ולשמוח לבד.

בימי הפורים עם ישראל מרבים בריקודים, זה הדרך להמשיך אורו של מרדכי הצדיק (עיי' ליקו"מ י'), להכניס בלב את העצה הפשוטה והמעשית הזו, להרבות בבית בריקודים, לחיות עם ריקוד. 'וישא יעקב את רגליו' - כך מכניסים את ה' בתוך הבית.

מסופר על הרה"ק ר' אלימלך מליזענסק זי"ע שפעם ביאר על שולחנו את הנאמר במכת בכורות 'דילג ה' על בתי בני ישראל' היינו שרקד על בתי היהודים באמרו 'כאן גר יהודי', וכשמוע הרה"ק ר' משה לייב מסאסוב את הדיבור הזה, עלה הוא על השולחן ורקד 'כאן גר יהודי'.

הבה ונכה אנו את הבכורות, נמתיק הדינים ונרקוד 'כאן גר יהודי'!

למעשה:

פורים מרגיל אותנו להיות רגילים תמיד לעשות ריקודים בבית אפילו בעיתים של קושי וצער, ובכוח ריקודים אלו הנעשים בתמימות, להמתיק כל כעס ודין בבית.

החיים הרגילים. נולדתי וגדלתי בתוך משפחה נפלאה, להורים ואחים טובים ויקרים מאוד. חיי עברו בטוב ובנעימים, למדתי בישיבות ספרדיות מהידועות ביותר, ניצלתי היטב את ימי הבחורות, ומטבע הדברים לא הייתה לי שום שייכות לברסלב.

התחתנתי בשעה טובה ומאז בעצם מתחיל סיפור ההתקרבות שלי. גיסי התקרב באותו זמן לרבי נחמן, התורות שלו דיברו אליי מאוד וניתן היה לראות כיצד משהו מיוחד קורה איתו. הוא הגה בספרי ברסלב במין צימאון שאי אפשר לתאר, ומה הפלא שתוך זמן קצר החל להשתוקק להשתתף בקיבוץ הגדול באומן. גיסי היה בהתרגשות גדולה והציע לי להצטרף אליו למסע.

אמרתי לו: "גיסי היקר, אני מאוד מעריך אותך וגם מכבד את ההתקרבות שלך לברסלב, אך במטותא ממך, תעזוב אותי לנפשי. אותי לימדו שברסלב זה משהו מחוץ לתחום. אנחנו יש לנו את רבותינו מצוקי ארץ שליט"א וצוק"ל וזהו, נקודה, סוף פסוק.

אך גיסי לא הרפה. הוא בא אלי עם שכנועים מחוכמים ביותר. לא הזכיר תיקוני נפש וגם לא את הקריאה המפורשת של רבינו, רק אמר לי שוב ושוב: "חיים לא תפסיד. בוא ליהנות, מדובר באירוע מרתק וחוויתי, כדאי לך לראות את המראות הללו לפחות פעם אחת בחיים. ובכלל... תתייחס לנסיעה כמו אל נופש טוב, תראה נוף אחר, תגוון, שובע שלם בחו"ל, זה יעשה לך טוב לנפש ולגוף".

לראות את ההופעה. הוא כל כך התלהב מהנסיעה עד שהשתכנעתי. התייעצתי עם רעייתי ולאחר הרבה דיבורים היא נתנה את הסכמתה. כאשר הוריה שמעו על הנסיעה המתוכננת שלי הם כ"כ נבהלו, אך אני הסברתי לאשתי וגם לחמי וחמותי: "אין לכם מה לחשוש ולדאוג. אני נוסע לחוויה בלבד. לא היה וגם לא יהיה לי שום קשר מהותי לברסלב. רק מתחשק לי לעשות V על האירוע הזה. אסתכל על ההופעה דרך היציע בלבד והכל יהיה בסדר".

במהלך הטיסה, אמר לי גיסי: תראה, אני לא הולך לשכנע אותך להיות כל היום בציון וללמוד שם ליקוטי מוהר"ן, אבל דבר אחד אני ממש מבקש, לטובתך כמובן: תיקון הכללי מריש ועד גמירא.

מיד השבתי לו לחיוב. ואכן כאשר נכנסתי לציון הקדוש, חיפשתי חוברת עם תיקון הכללי, נתתי פרוטה לצדקה והתחלתי את פרק ט"ז. עד כמה שזוה נשמע לקוח מהסיפורים, אמרתי את המילים "מכתם לדוד" ופתאום הרגשתי רעד עצום בתוך הלב כשלאחריו פרצתי בבכי מטלטל כמו תינוק בן חודש ימים.

חשוב לי להדגיש ולחדד: אני טיפוס ריאלי באופן קיצוני, לא זכור לי שאי פעם הצלחתי לבכות ממש. דמעות זה לא משהו ששייך לאופי שלי, ובכל זאת... מצאתי את עצמי נשנק בבכי תמרורים. מולי הציון הקדוש ואני עומד בינות למתקבצים ופשוט בוכה וגועה. תוך כדי ההתייפחות הנדירה, שאלתי את עצמי: 'חיים מה קורה איתך, על מה אתה מתייפח כל כך?'

לא היה לי תירוץ והסבר שכלי לתופעה הזו.

במקביל לבכי התמרורים, התחלתי פתאום להיזכר בכל המעשים שעשיתי מיום עומדי על דעתי. אפילו עברות זעירות ושכוחות שעברתי בגיל שש ושבע.

בתוך רבע שעה עלו וצצו בלבי כל כך הרבה פעולות ומעשים שעדיין לא שבת עליהם בתשובה, הרגשתי שהנשמה שלי עוברת כיבוס והיטהרות בצורה מאוד רצינית ומהותית. ושוב, אני אדם מקורקע לחלוטין, בלי חיבור לדמיונות וללא נטייה לגוזמאות והפרזות.

בימים שאחרי, במהלך ראש השנה עצמו, נהניתי מאוד מהאווירה, שמחתתי שזכיתי להיות בקיבוץ הגדול, ובמוצאי החג שבתי ארצה, שמח וטוב לבב.

אני טיפוס ריאלי באופן קיצוני, לא זכור לי שאי פעם הצלחתי לבכות ממשהו. דמעות זה לא משהו ששייך לאופי שלי, ובכל זאת... מצאתי את עצמי נשנק בבכי תמרורים. מולי הציון הקדוש ואני עומד בינות למתקבצים

ופשוט בוכה וגועה

סיפור התקרבותו של האברך החשוב הר"ר חיים גבאי שליט"א מיקירי חבורת 'אגדלך' בהר יונה

הסבל הגופני, אבל התעקשתי להישאר שמח. בהר יונה, היכן שאני מתגורר, קרעו את השמיים עבורי, הביאו לי לבית החולים שקית שלימה עם פתקים של קבלות טובות מאת תושבי השכונה, כולם התפללו עלי בלי סוף, וב"ה לאחר שלושה חודשים, הגוף נכנע וקלט את השתל. אט אט שקטו הכאבים הנוראים, ונעשיתי בריה חדשה. שוחררתי מבית החולים מתוך הודאה אין סופית לרופא כל בשר ומפליא לעשות.

דרך אגב, לבקשת מנהל המחלקה, עד היום אני מבקר במחלקה על מנת לשמח אחרים ולנטוע בהם תקווה ואמונה. אני מגיע למעקב ותוך כדי נכנס לחדרים שונים על מנת לספר את הסיפור שלי ובעיקר לומר לחולים: השמחה היא הרפואה האמיתית. אם הנפש בריאה גם הגוף יבריא בעז"ה.

מי יודע אם לא לעת כזאת. בס"ד השתחררתי מבית החולים, עברתי התאוששות נוספת בביתי. אולם אז שוב פעם אולצתי להתאשפז כשהפעם - קורונה. המערכת החיסונית שלי הייתה חלשה ביותר וכאשר נדבקתי בקורונה ונשימתי נעשתה כבידה מאוד, הוכרחתי לצאת לבית החולים תל השומר (רק שם התירו למלווה להיכנס למחלקת חולי קורונה). המצב נעשה מסובך מיום ליום, הקושי של האמונה וקבלת הייסורים היה כמובן גדול, אבל בכוח תורת ההתחזקות והאמונה של רבינו זכיתי לעבור גם את התחנה הזו בשלום. לאחר מספר ימים צירפו לחדרי - חולה נוסף, יהודי מפורסם, אחד מעורכי הדין הגדולים והמוערכים ביותר במדינה. הוא היה במצב קשה וגם מבוהל מאוד. באחת הלילות, אני מתעורר לשמע חרחורים קשים מצידו של שכני החדש. נחרדתי ומיד צעקתי למלווה שהיה איתי: 'טוס לסוף החדר לראות מה קורא עם העורך דין החולה'. הלה רץ מבוהל וראה שצינור החמצן של החולה נשמט לו מהפנים, ואיך הוא ממש מפרפר בהישרדות של ממש. החבר שלי מיד השיב לו את הצינור לאף ורץ להזעיק את האחיות. לאחר שהאירוע הסתיים בשלום, הבנתי שבעצם אם לא הייתי מתעורר בזמן, היהודי הזה היה כבר נמק בחדר במיתה משונה וקשה כ"כ. באותו לילה מטלטל, הפנמתי תובנה שתלווה אותי כנראה כל החיים: לעולם אין לדעת את סיבתם של הטלטולים הרבים אותם אנו צריכים לעבור לפעמים. הנה, אני טולטלתי מביתי, הופרדתי ממשפחתי, אושפזתי במחלקה כל כך לא נעימה, אך ממש בלי להתכוון זכיתי להציל יהודי ממוות ודאי. "פליאה דעת ממני".

אגדלך. לסיום, אני מבקש להודות מקרב לב למנהלי הארגון הקדוש אגדלך, על מפעלם העצום. ב"ה זכיתי להיות חבר בחבורה השבועית של אגדלך בהר יונה וממש מרגיש כיצד החברים - האברכים החשובים, מחדשים אותי. אין דבר יותר נפלא מלשבת עם אנשים שנראים כמוני, חיים כמוני, ולדבר איתם על עבודת ה' בדרכו של רבי נחמן מברסלב.

יש להישאר למעקבים שונים של צוות הרפואה. אולם ה' יתברך רצה אחרת. ההשתלה אכן בוצעה בהצלחה, אך הגוף לא היה מוכן להכיל את השתל של האדם הזר. הכאבים שלי היו איזמים ומחרידים, זה לא היה פשוט בכלל. באחד הימים נכנס אלי פסיכולוג מטעם בית החולים, קראו לו רונן, בחור נחמד שרצה לעזור לי. הוא התיישב מולי וביקש להכניס אותי לבכי על מנת שאט אט אשתחרר מכל המטענים הנפשיים שיש בתוכי בגין המחלה הקשה. רונן הפסיכולוג שאל אותי: חיים, איך הילדים שלך מקבלים את המצב, מה יהיה עם אשתך וכל המשפחה...? הוא ידע על איזה נקודות עדינות

מנהל המחלקה אמר לי: אני רואה שאתה עם כיפה, אתה אדם מאמין, תתפלל חזק לה, כי לרפואה אין הרבה מה להציע לך, אנשים במצב הזה כמו שלך - עזבו את העולם תוך שבועיים שלוש..."

צריך ללחוץ אבל אני הפתעתי אותו. אמרתי לו, ידידי היקר, אני מלא שמחה ואמונה בה' יתברך, שהוא אבא הכי רחמן והכי טוב בעולם, אני חושב רק מחשבות טובות ולא מוכן להיכנס לעצבות ודכדוך. תוך כדי הדיבורים, פתחתי לו ספרי רבינו והראיתי לו מה מחזק אותי באמת. הפעלתי מוזיקה והתחלתי לרקוד איתו, הוא לא הבין מאיפה זה בא לו...

אין שום יאוש. לפני שנפרדנו הוא הביט בי ממושכות ואז הפטיר: "חיים, אתה באמת לא צריך פסיכולוגים, עם השמחה שלך אתה תנצח את הכל. הלב שלי מרגיש שאתה עוד תצא מכאן בריא וחזק".

במקביל להתחזקות העצומה בה הייתי שרוי, המצב הגופני שלי היה בשפל המדרגה. מנהל המחלקה שאיתו יצרתי קשר זורם ונעים, אמר לי בגילוי לב: "מר גבאי, הגוף שלך תוקף את עצמו, ניסינו עליך את כל התרופות והשיטות אך כלום לא עוזר. אני רואה שאתה עם כיפה, אתה אדם מאמין, תתפלל חזק לה, כי לרפואה אין הרבה מה להציע לך, אנשים במצב הזה כמו שלך - עזבו את העולם תוך שבועיים שלוש..."

אבל אני לא אמרתי נואש, ידעתי שהרפואה תלויה בנפש ולא בגוף, אם הנפש מחוזקת ומחוזקת, הדבר ישפיע מיד על הגוף. החזקתי בכל כוחי בדיבור הנורא של רבינו: "אין שום יאוש בעולם כלל" - וידעתי שרחמי ה' אינם כלים לעולם.

הייסורים היו עצומים, ממש אי אפשר לתאר את

להודיע גם לאחרים. מאז, הרגשתי להיטות פנימית להכיר יותר את רבי נחמן מברסלב. התחלתי ללמוד את הספרים הקדושים והרגשתי שהדברים שם נכתבו בדיוק עבורי.

מאז אותה נסיעה, אני משתדל בכל שנה לנסוע לקיבוץ הגדול באומן. הנשמה שלי כבר לא נותנת לי להישאר בבית. בשנים הראשונות, לאשתי היה מאוד קשה עם המהלך הזה, אך את הכוח לעבור את החג ללא ראש המושפחה היא שאבה מהמחשבה על האנרגיות המיוחדות שאני מקבל שם, באומן, לכל השנה כולה.

בשנים שלאחר מכן, השתוקקתי להטעים עוד יהודים בתורתנו המתוקות של רבינו. קניתי ספרים במחיר הקרן ובכל יציאה מהבית, הצטיידתי באחד הספרים הקדושים, שכבר עשה את דרכו ליעד החדש. לפעמים לחבר בבית הכנסת, לפעמים ליהודי בתור במכולת, ולפעמים כתרומה לבית כנסת אחר. העיקר לא לשבת בשקט עם האוצרות העצומים שיש לנו.

בין חיים למוות. לפני ארבע שנים, בעיצומה של הקורונה, רצה הקב"ה שאתנסה בניסיון המורכב של המחלה הידועה. המחלה הזו תפסה אותי באמצע החיים, העולם כאילו התהפך עליי, מבן אדם עצמאי, אבא למשפחה וטיפוס פעלתן, מצאתי את עצמי מאושפז במחלקה האונקולוגית של בית החולים רמב"ם בחיפה. מהר מאוד גילו הרופאים כי הדבר היחיד שאולי יצליח להוציא אותי מהמחלה הוא השתלת מח עצם. ההשתלה הזו מורכבת מאוד והסיכויים שלה נמוכים יחסית בגלל שתי סיבות עיקריות: א. קשה מאוד למצוא מח עצם זהה. ב. לעיתים רבות, הגוף לא מצליח לקלוט את השתל כדבעי, המוח מזהה עצם זר שנכנס לתוך כלי הדם ומיד מתחיל להילחם בו.

אשפזו אותי במחלקת טיפול נמרץ, הייתי יכול להיכנס למרה שחורה ולעצבות איזומה, אבל זכרתי היטב את שרבינו אמר על כך שהשמחה היא רפואה לכל התחלואים ולכל הצרות. ולכן לא איבדתי את העשתונות, הבאתי איתי רמקול עם מוזיקה שמחה לחדר ופשוט הדלקתי שירים במשך כל היום. לידי הנחתי את התיק עם כל הרפואות האמיתיות דהיינו: ליקוטי תפילות, ליקוטי הלכות, תהלים, משיבת נפש ועוד ועוד.

ככה ביליתי יום ועוד יום במחלקה הכי לא נעימה של בית החולים רמב"ם.

בחסדי שמיים מרובים ועצומים, הצליחו תוך זמן קצר יחסית למצוא ולהתאים לי מח עצם זהה. אמרו לי שלצורך ההשתלה אצטרך להתאשפז ברמב"ם למשך חודש ימים.

ההשתלה עצמה לוקחת זמן מועט אולם לאחר מכן

גם לך יש סיפור התקרבות מופלא עם מסר מעצים ומתוק? הינך מוזמן ליצור קשר ב'קו אגדלך' 02-313-7556 שלוחה 7 וזכות רביה"ק תעמוד לך בזה ובבא

המאמר שביעי בסדרה

זה לא טיפשי ומיותר להתפלל על דברים קטנים וגשמיים?

בעיני ה' אין דברים קטנים וגשמיים מדי מכדי להתפלל עליהם. כל אבא מתעניין בכל מה שקורה לילד שלו. מה שעובר על הילד שלו, כולל הכל, איננו ילדתי וטיפשי בעיניו. זה העולם של הילד, זה מה שמציק לו וזה מה שמעסיק אותו, ותשומת הלב והאכפתיות של אבא מגיעה גם לשם. הכל באמת חשוב, הכל באמת משמעותי, הכל באמת זקוק להתייחסות. וכך הילד גדל, לומד להאמין בעצמו ולומד לבטא את עצמו ואת רגשותיו.

וכמו שזה בין אבא לבן בשר ודם, ככה זה בינינו לבין אבינו שבשמים. רבי נתן מדמה את המתבודד לילד שמתחיל לדבר ואף על פי שדבריו ילדותיים ולא ברורים ולא עמוקים, אביו מתענג על כל מילה שהוא אומר, כי הוא לומד לדבר. הוא לומד לתקשר. הוא מתפתח וגדל.

רבי נתן מספר: "וכן שמעתי אני גם כן מפיו הקדוש על דבר קטן ופחות מאד, שהיה קצת מוכרח לי, ואמרו: תתפלל על זה להשם יתברך. ועמדתי משתומם, כי היה לי לדבר פלא בעיני להתפלל להשם יתברך על דבר פחות כזה, וגם כי לא היה מוכרח ביותר, ואמר (בלשון תימה): אין זה כבודך שתתפלל להשם יתברך על דבר קטן כזה?!" (שבחי הר"ן רל"ג).

וכן פירש "הכותב" (רבי יעקב בר שלמה בן חביב) בספרו "עין יעקב" את הפסוק (תהלים ב' ח') "שאל ממני ואתנה" - "על כל הדברים, הן על דבר גדול, הן על דבר קטן - תתפלל" (מסכת ברכות דף מ').

מדוע, בעצם, זה נראה לנו מוזר להתפלל על דברים קטנים? האם הקדוש ברוך הוא גדול מידי עבור דברים קטנים? האם צרכינו הקטנים לא מעניינים אותו בגלל שהוא כל כך נשגב?

במושגי בני האדם "גדולה" פירושה התרחקות מן הפרטים הקטנים. כשאדם עולה לגדולה הוא הופך פחות זמין לאדם מן הרחוב, וכבר אי אפשר להטריד אותו בדברים קטנים. יש לו כבר פקידים ושעות קבלה, לא כל אחד יכול לדבר איתו, לא בכל שעה ולא בכל עניין.

אצלנו, בני האדם - הגדול מתרחק מן הקטן, לעיתים אף מתנשא ובז לו. לכן אנו עשויים לשגות ולהטיל תפישה אנושית זו של גדלות גם על הבורא. כה רם ונישא הוא, שכביכול - מה לו וליציר כפיו, אדם עשוי עפר? וכי הרהוריו או צעריו של בן תמותה עשויים בכלל להעסיקו? מול אין סופיותו נראות גם ההתרחשויות הגורליות של חיינו פעוטות ואפסיות.

אלא שגדולת הבורא שונה באופן מהותי מגדולת בשר ודם. "אמר רבי יוחנן כל מקום שאתה מוצא גבורתו של הקב"ה אתה מוצא ענוותנותו" (מגילה, ל"א, א). גדולתו האין סופית איננה מגמדת בעיניו את הפרטים הקטנים. להיפך. כל יצירי כפיו וכל ענייניהם וקורותיהם, עד לפעוטים ביותר - חשובים ויקרים בעיניו. מגלקסיות אדירות עד גרגיר חול בקצה ארץ - לכל דבר יש משמעות, חשיבות ומשקל. והוא רוצה תמיד לשמוע הכל.

למה חשוב לדייק במילים? הרי ה' יודע למה אני מתכוון גם אם אני לא ברור?

רבי נחמן מלמד שהמילים שאנחנו אומרים מול השם בונות כלים רוחניים. לכל שפע מתאים כלי משלו (כמו שלקפה צריך כוס זכוכית ולא כוס פלסטיק דקה), ולכן חשוב שנבטא את עצמנו בצורה הכי מפורטת וברורה.

עצם הניסיון לדייק גם עוזר לנו להבין דברים ולדייק את עצמנו ובונה בנפש יכולת ותנועה של התבוננות, חשיבה ודיוק עצמי.

"וזאת הייתה הנהגה כללית, שהזהיר את כל אחד ואחד להתבודד בכל יום ויפרש שיחתו לפני ה' יתברך, ולבקש מלפניו רחמים ותחנונים לזכות להתקרב לעבודתו יתברך" (שיחות הר"ן קפ"ה).

לפרש, להסביר, לפרט. מה אני רוצה. מה אני חושב ומרגיש. מה עובר עלי. למה אני מצפה. ממה אני מאוכזב. מה קשה לי. מה טוב לי. מה מביא אותי לחשוב כך או אחרת. מה למדתי והבנתי על זה. מה הייתה דעתם של חברים ששיתפתי בנושא ומה דעתי על מה שאמרו וכו'.

כל זה, בשאיפה.

וביחד עם השאיפה הזאת צריך לזכור שגם אם אין לי מושג מה אני מרגיש ומה עובר עלי, גם אם אני מבולבל ועובר מנושא לנושא. משתתק באמצע הדיבור. לא יודע להסביר את עצמי כראוי. חוזר על עצמי או סותר את עצמי. גם כל זה הוא התבודדות, קשר עם השם יתברך, תיקון הנפש וקודש קודשים.

מותר סתם לספר לה' דברים בהתבודדות ולא רק לבקש או להודות?

בהחלט!

שום קשר אישי לא מורכב רק מדברים "חשובים". קשר אמיתי, כמו בין הורים לילדים, כמו בין בני זוג, כמו בין חברים, תמיד מכיל גם סיפור ושיתוף של מה שקרה לי, של מה שחשבתי או הרגשתי, של מה עבר עלי בחיצוניות ומה עבר עלי בפנימיות. ללא המרכיב הבסיסי הזה של שיתוף יכול כל קשר, גם קשר הורי וגם קשר זוגי או חברי, להפוך למשהו טכני, יבש וחסר רגש וטעם, שבסופו של דבר לא מעוניינים בו. וככה בדיוק זה עובד גם בקשר עם הקדוש ברוך הוא.

ספר, דבר, שתף. ככה נבנה הקשר.

פשוט לספר לה' כל מה שעובר עלינו ובפשטות גמורה לומר - כך וכך עבר עלי, כך וכך חשבתי, כך וכך הרגשתי. "כמו שמשיחים את הלב לפני חבר טוב אמיתי", עלינו לדמות בנפשנו את ה' מאזין לדברינו, כאב אוהב, כחבר נאמן, שחפץ באמת ובתמים לשמוע את קורותינו.

כבר באחת משיחותיו הראשונות של רבינו עם תלמידו רבי נתן, תוך כדי שיחתם הניח רבינו ידיו על כתפי רבי נתן ואמר: "בנוסף על כל אלה, טוב מאד כשמשיחין את הלב לפני השם יתברך כמו שמשיחים בפני ידיד ורע אמיתי" ("באש ובמים" חלק ב' פרק ה').

אין מקרים פעוטים מדי מכדי להזכירם לפני ה', אין מחשבות טיפשיות ואין רגשות מיותרים שאי אפשר לספר לבוראנו. את הכל, הכל ממש, יכולים אנו לשטוח ולפרש לפניו.

ברכה על היין

כששותה להשתכר ומואס בטעמו של היין

השכר, וא"א זלה"ה מימיו לא בירך על השכר, עכת"ד, ע"ש. ומינה לנ"ד דאין יכול לברך בפה"ג וכנ"ל.

אמנם בשו"ת 'ויען דוד' (סי' ל"א) כ' דיש לברך גם כששונא היין, שהרי היין הוא דבר שכולם נהנים ממנו וא"כ בטלה דעתו, והוב"ד בס' שערי הברכה (פי"ג הע' ב'). אמנם לענ"ד, דבריו צ"ע איך יברך על מאכל או משקה ברכת הנהנין כשלא נהנה כלל בשתייתו ורק מצטער, וכ"כ בספר "הליכות ברכות" לגר"א מלכה (בסימן ר"ד הערה ד') דבנ"ד א"א לברך.

והנה בשו"ע לגבי ד' כוסות (סימן תע"ב ס"י) כ' דמי ששונא היין או שהוא מזיקו, צריך לדחוק עצמו לשתות ד' כוסות, עכ"ל, ומפשט השו"ע נראה דיש לברך עליו בפה"ג. אמנם יש לדחות ששם הכוונה שאינו אוהב היין כ"כ ומעדיף לשתות דברים אחרים, אבל לא כשמצטער ממש בשתייה. וכן פי' הגריש"א זצ"ל כוונת השו"ע שם, והוסיף שאם ממש מצטער ודאי שפטור מן שתיית ד' כוסות, דאינו דרך חירות (והוב"ד בפסק"ת שם בשם סידור פסח כהלכתו).

ולמעשה: כיון שמידי מחלוקת לא יצאנו, מן הראוי שהמצטער כ"כ בשתיית היין, יברך קודם שתיית היין על מייץ ענבים או יין מתוק, ויכוון לפטור שאר היינות שישתה, או שישמע הברכה מאחר ויכוון לצאת יד"ח, וא"א באפשרויות הללו ישתה היין בלא ברכה והנלע"ד כתבתי.

ומעניין לעניין, יש להסתפק כיצד יעשה מי שאין לו אלא יין להבדלה ושונא היין וכנ"ל, האם יכול להבדיל על הכוס בלא ברכת בפה"ג או דבכה"ג לא נחשב שמבדיל על היין, ויש עוד לעיין בזה וצ"ע למעשה.

והש"ת יזכנו לשמוח בימי הפורים הק' ולזכות לכל ההשפעות הנשפעות מקדושת הימים הגדולים הללו, אכ"ר.

מצוי בימי הפורים הק' שחפצים לקיים מצוות שתיית היין בפורים כנפסק בשו"ע (סימן תרצ"ה ס"ב). אולם מכיון שאין רגילים בזה כל השנה, ישנם הדוחקים עצמם לשתות ע"מ להשתכר, אע"פ שאין נהנים כלל משתיית היין, ואדרבה יש שסולדים מכך ביותר ומצטערים מאוד בשתיית היין, ועושים כן רק לבסומי בפורי"א וחפצים בתיקונים הנעשים מכך. ונפשם בשאלתם אם יכולים בכה"ג לברך על היין ברכת בורא פרי הגפן.

והנה מציינו בשו"ע (סימן ר"ד ס"א) דעל תבשיל שנשתנה צורתו ונתקלקל מברך שהכל, וכתב שם במשנ"ב בשם הב"ב דמיירי בנתקלקל קצת ולא לגמרי, דאל"ה אפי' שהכל לא שייך לברוכי ע"ש. מבואר מזה דא"א לברך על דבר מקולקל שלא נהנים ממנו.

אמנם יש לדחות ששם נתקלקל המאכל ואינו ראוי לאף אחד ופקע ממנו שם מאכל, משא"כ בנ"ד שהיין ראוי מצד עצמו לרוב העולם, רק שהשותה שונא היין, אולי יצטרך לברך עליו.

והנה דנו הפוסקים באדם שאיבד את חוש הטעם ואוכל רק להשקיט רעבונו, אם יכול לברך על מה שאוכל, כל שלא נהנה כלל בגרונו אלא נהנה במעי (ונדון זה היה מצוי בזמן הקורונה), והגאון החיד"א בברכ"י (סימן ר"ב) כ' שהשותה ביצה כדי לצחצח קולו ולא נהנה בגרונו - צריך לברך, וכיו"ב כ' בקצשו"ע (סי' נ' סעיף ח'). ומאידך ב'דעת תורה' למהרש"ם (סי' ר"ד) הביא מחלוקת בזה ויש דסבירא להו שאין לברך אלא על הנאת גרון ולא הנאת מעיים, וב'ברכת הבית' כ' דגם הסוברים לברך - הוא רק כשרעב, אבל כשסתם אוכל ואינו נהנה, אזי לכל הדעות אין יכול לברך.

ובנידו"ד שאינו נהנה כלל בגרונו ואינו צמא, וכל שתייתו הוא רק כדי לקיים מצוות "לבסומי בפורי"א" - י"ל שאינו מברך לכל הדעות. ושו"ר להגר"ח בספה"ק בן איש חי שכ' (ש"ר נשא ו') לגבי ברכת השכר דיש ב"א שהוא להם כמו קוץ מכאיב ומחמת כן שותים אחריו מים תיכף ומיד, וע"כ טוב שישתה דבר שברכתו שהכל קודם שישתה

ניתן להאזין לפינה היומית 'ד' אמות של הלכה' מאת הרב שליט"א כל יום בשעה 7:00 בבוקר בקו 'אגדלך'.

לב לדעת

עצות נפלאות ודיבורים נלכבים מרבינו ותלמידיו הק'

פורים - ההתחלה של כל ההתחלות

דיבורי הכנה לקראת ימי הפורים הבעל"ט מאת הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א

אפשר לזכות לראות את מרדכי ואסתר בשעת קריאת המגילה, כמו שמקובל ממוהרנ"ת זיע"א.

ע"כ אצל אנ"ש היו הימים האלו - ההתחלה של הכל, והיו מרבין בצעקות ובהשתתחות על קברי צדיקים בז' אדר ועוד זמנים, ובתענית אסתר. וידוע שרבי נתן זצ"ל אמר לר"נ מטלשין שעדיין בתענית אסתר צועקים "עננו כי בצרה גדולה אנחנו".

וע"כ צריך להתחדש מחדש בימים אלו בעניין קימת חצות, בהתבודדות ובתפילה ל"ז בלקו"ת על פורים, וידוע שרבי שמואל שפירא ע"ה היה יודעה בע"פ מרוב רגילותו לאומרה, ולהשתוקק ולכסוף ולהתגעגע כל הזמן לקדושה האמיתית, לטהר עצמו מכל זוהמה וחטא. ואז ע"י התפילות וההשתוקקות והכיסופים יזכה לצאת ולזעוק להשי"ת, ובפרט אם זוכה לצאת ליערות ולשדות בליל פורים שזוהו אחד מהעיקרים שנהגו אנ"ש, ואח"כ ביום פורים ע"י השתיה והשכרות שרביז"ל אמר שכל כוס יין הוא תיקון הברית, ואף שרביז"ל הרחיק השכרות בזמנים אחרים, בפורים ונהפוך הוא - וע"י השתיה וגודל הצדקות וריבוי ההודאות והשירות והתשבחות להשי"ת, לרקוד ביחד עם אנ"ש ובמילי דשטותא קצת כפי הצורך, וריקודים גדולים ואהבה ואחזה ושמחה ביחד עם יהודים אחרים, אפשר להגיע לקדושת מרדכי ואסתר, ואח"כ לזכות להיות מוכנים לפסח לצאת בן חורין ממצרים ומיצה"ר אכ"ר.

רבינו הקדוש בספרו הק' ליקו"מ תנינא (תורה ע"ד) כתב 'ממצרים ו'לא י'ראו פני ר'קם" ר"ת פורים, כי פורים הוא דרך לפסח שיהיו נזהרין מחמץ. כי בתחילה היו כל ההתחלות מפסח - על כן כל המצוות הם זכר ליציאת מצרים, ועכשיו וכו' ולא סיים. עכ"ל זלה"ה.

והנה ידוע כמה קולמוסים נשתברו על המילים "ולא סיים". ור"נ מטולשין כתב במכתב בסוף ספר "עלים לתרופה": ועכשיו - כל ההתחלות מפורים, ועכשיו - כל ההתחלות מרביז"ל, ועכשיו - יש לנו את ציון רביז"ל ואת עשרת המזמורים.

ונראה ביאור העניין, שעניין פסח שייך עם עניין החירות מהיצה"ר ותאוותיו. ואם במצרים נכנסנו רק במ"ט שערי טומאה, אדי בדור אחרון נכנסנו לנו"ן שערי טומאה שא"א לצאת משם רק ע"י כוח התורה וכוחו הנורא של רביז"ל, ולכן כל ההתחלות הן מפורים, שפורים בא לתקן חטא ע"ז וחטא עריות כידוע שבשושן הבירה היו נשואים לנכריות והיו אוכלים מסעודתו של אותו רשע. והתיקון הוא ע"י שגרשו הנשים הנכריות ויצאו משער הנו"ן, וע"כ כל ענין פורים הוא תיקון הברית ולהינצל משער הנו"ן וע"כ המן הרשע עשה עץ גבוה חמישים אמה כנגד שער הנו"ן.

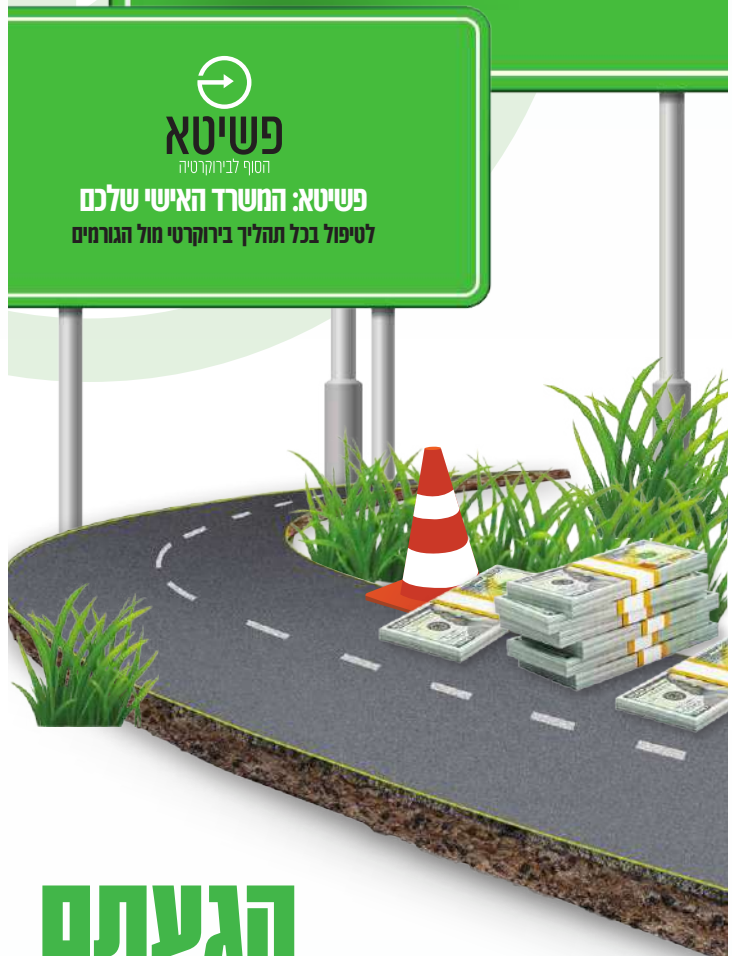
וע"כ בימים אלו, צריכים לצעוק להשי"ת: "הצילני מקליפת המן עמלק וזכני לקדושת מרדכי ואסתר", משום שעמלק הוא שער הנו"ן דקל' כנודע, ומרדכי הוא בח"י יסוד דאבא, ואסתר בחינת יסוד דמלכות, וע"י הצעקה והבקשה

הנחה בארנונה

פנו עוד היום ל'פשיטא'
אנחנו נסדר עבורכם את ההנחה,
במהירות וביעילות

פשיטא
הסוף לבירוקרטיה
המשרד האישי שלכם
לטיפול בכל תהליך בירוקרטי מול הגורמים

הגעתם לכתובת הנכונה!

מהנחות בארנונה, סידור תווי מזון ותביעות
בביטוח לאומי ועד לכל תהליך בירוקרטי
אחר מול גורמים עירוניים וממשלתיים

פשיטא
הסוף לבירוקרטיה

033-096550
g033096550@gmail.com

'פשיטא' כאן בשביל לעזור לכם להשיג את מה שאתם רוצים במינימום מאמץ ובמקסימום יעילות

עוד ברשימת השירותים של 'פשיטא': החלפת משלמים - עירייה/מים/חשמל/גז - עדכון מס' נפשות ברשימת המיס - משיכת כספי פיצויים ותגמולים או שינוי מסלול בקופות הגמל השונות - הפקת מסמכים מכל סוגי המשרדים והרשויות - הזמנת תורים לכל סוגי המשרדים והקונסולות - קביעת אחוזה נכח לצורך פטור ממסים - פתיחת תיק לעובדי הוראה במשרד החינוך

טסים לאומן לרבינו הקדוש

באחרי שאסור לפספס!

חבילות שבת וחבילות אמצע השבוע
לאומן שאסור לפספס

שבת באומן

יציאה חמישי ערב | חזרה ראשון ערב

ילד עד גיל 10
הנחה \$30

\$689

במקום \$725

הכל כולל: טיסות, טרולי, נסיעות פנים, לינה ארוחות וסעודות שבת במלון המפואר 'חושן'

אמצע שבוע באומן

יציאה ראשון ערב | חזרה חמישי ערב

ילד עד גיל 10
הנחה \$20

\$570

במקום \$670

כולל: טיסות, טרולי, נסיעות פנים, לינה וארוחות בוקר במלון המפואר 'חושן'

\$50
הנחה לנרשמים הראשונים לכל נסיעה

נתיבים טורס

משהו נפלא קורה לך!

מוקד הזמנות:
02-6338444

www.ntours.net | info@ntours.net

סניף ראשי - ירושלים: עבודת ישראל 1

- טיסות לכל העולם
- קברי צדיקים באירופה
- קבוצות מאורגנות
- נסיעות פנים
- לינה וארוחות
- שירותי ומקצועיות

תלמידי ישיבת לומדת במשך

בהביבותה לאשת ההיל

הכמה לב

מאשה לרעותה בעצותיו של רבינו

ש.ב. משוחחת עם הגב' ח. טוטיאן

שמה פנימית

שבחינו לפתע מפציעה. כשמפינו פורצת התודה, ליבנו מתמלא הרגשה נעימה. אך לא לאובססיביות הכוונה, אלא על דרך החיים לשלב אותה: "כעת הסתדרה לי הארוחה - הו קלי תודה!" וכן על זו הדרך, עוד תודה, עוד מוסף ועוד ערך.

ואם העצבות מתעקשת, קטנות המוחין עלי רובצת וכעת, זמן אין לי בידי לטיפול שורש עמוק ואיכותי, מה אז אעשה? את השמחה ליום אחר אפנה?

שאלה יפה וחשובה, בדיוק לעת הזו קיימת השירה. כן, שירים ריקודים ומחזיאת כף פעולות חיצוניות, למרות ועל אף...

ואם תרצי, מילי דשטותא, מילי דבדיחותא פה ושם פזרי, והופ, העצבות איה היא?

אך שימי לבך, חשוב זאת לא לשכוח, שאת הבריר העמוק והפנימי חלילה לא לזנוח. כשיתאפשר לי לפנות מזמני להתבונן ולברר בתוכי, אשב לשיחה עמוקה עם קוני. כי להתבודדות אין תחליף, לקרבת אב לבתו אין תעריף.

אשרינו שזכינו לכזו הדרכה, אמון, ובביתנו תשרה תמיד השמחה.

יקרה, לכל יש פתרון ישים, רבינו בעצותיו אותנו החכים. כעת לנקודה חשובה לבנו נשים:

בעת קטנות, מועקה או כאב, מהמצב לא נתאכזב, זה טבעי ולגיטימי כך להרגיש, כך הדרך וכך גדלים - מתוך הקושי וממצבים נמוכים.

כמו הזרע שבאדמה שותלים, עמוק בחושך ומוסתר בפנים, ורק לאחר שהוא במצב ריקבון ונראה שלא יוציא עוד פירות יכול הוא לגדול לאילן רב פירות.

כי זמני הקושי וקטנות המוחין, אותנו לאב גדול מחברים. ובזכות מצבי החושך והאפלה, מתחזקת וגדלה בתוכנו האמונה.

וכעת לאחר שאת המצב קיבלנו, נוכל לטפל במה שקורה בתוכנו. נתבודד, נתבונן ונעמיק בתוך ליבנו, מה גרם לתחושה הקשה שחווינו. אחרי בריר מעמיק ויסודי, את הכאב נפרש הכי אמיתי, והנה מתוך הלב עולה בקשה: "אבינו שבשמים, כך וכך ההרגשה אנא לליבנו שלח ישועה ואת העצבות גרש במהרה". כשנפרש לה' את הרגשתנו, שמחה ורוגע יהיו בליבנו.

דרך נוספת להבאת השמחה, היא על ידי אמירת התודה. על כל נקודה מאירה

חודש אדר חודש השמחה. ואני הקטנה, מנסה להבין, ממש חפצה, מה גודלה ומה מעלתה, של גברת נכבדת מרת השמחה?

הו יקירתי, הסכיתי ושמעי, את דברי רבנו על לוח לבך היום חקקי. היא שומרת עלינו - השמחה, עוגן היא והצלה, מגנה עלינו בחממה של קדושה.

השמחה את המוחין מגדילה, רוגע ושלווה היא מנחילה. גורמת לעשות טוב בלי הפסקה, כי 'מצווה גוררת מצווה'.

מעלה נוספת לה, לשמחה לא שולט בה "דינא קשיא" וכל הצלחה, ישועה והצלה באים על ידה.

בואי נתבונן במגילה, אסתר את המן רק בסעודה השנייה מפלילה בסבלנות היא ממתינה שהמן יהפוך משמח וטוב לבב, לאבל וחפוי ראש - ואז יהיה ראוי למפלה. כך הפך יום הפורים מיגון ואנחה לשמחה.

ואוו, שמעתי, הבנתי אני כל כך רוצה, אך איך את השמחה לליבי אכניס? הרי שמחה היא רגש פנימי, האם אוכל להכריח את עצמי גם כשהמצב קצת עגמומי?

קו אנדלך לנשים:
02-313-10-63

מהזכרת

עזכונים * שיעורים * חיזוקים * דאיונות וסיפורים אישיים

כל מה שחשוב לך ולנשמה

♦ "הצילני מקליפת המן עמלק וזכני לקדושת מרדכי ואסתר" ♦

כהכנה לימי הפורים הק' נערך מבצע מיוחד לכלל אברכי החבורות ברחבי הארץ, כאשר כל אברך שקיבל על עצמו להתחדש עם עצת העצות של רביה"ק זיע"א, עצת ההתבודדות, לשוח בינו לבין קונו לפחות 15 דק' מידי יום עד ליום הפורים, נכנס להגרלה על כרטיס טיסה זוגי לאומן כולל הכל, טיסה, נסיעות פנים ואש"ל במלון היוקרתי חושן. בהגרלה שהתקיימה ביום ראשון כ"ה בשבט - זכה נכדו חביבו של מרן ראש הישיבה, ראש מועצת חכמי התורה וצוק"ל, מיקירי חבורת אגדלך בעיה"ק צפת תובב"א. נציין כי הכרטיסים וכל חבילת האירוח נתרמו ע"י סוכנות הנסיעות 'נתיבים טורס, הידועים בשירות ובאדיבות מקצועית יוצאת דופן. ישר כח גדול למנהלי החברה על סיועם בחפץ לב לעניני רביה"ק

. כלל האברכים מוזמנים להתעדכן בכל עת בקו אגדלך 02-3137556 בנעשה והנשמע והפעילות בחבורות הבחורים והאברכים

♦ "אשריכם ישראל" ♦

מי ימלא גודל יקרת מעלת חשיבות עלון 'בחביבותא' אצל אנ"ש היקרים בני התורה שיח', אשר התעוררו ברצונות של קדושה והפצת העלון ולקחו על עצמם שותפות נצחית בהפצת מעיינות הדעת של רבי נחמן מברסלב, בקרב מאות בתי כנסת בעשרות נקודות ברחבי הארץ מהצפון ועד הדרום. חן חן להם.

הרוצים להצטרף אף הם ברצון בממון ובטרח, הן בתרומה והן בהפצה בבתי הכנסת הסמוכים למגוריהם, מוזמנים ליצור קשר בטלפון 052-7140454

♦ "לקדושים אשר בארץ המה" ♦

במסגרת החבורות הקבועות ברחבי ארה"ק, התקיימו הילולות לצדיקים הגדולים - ה'בבא סאלי' וצוק"ל, רבי יצחק אבוחצירא וצוק"ל, רבי שלום שרעבי וצוק"ל ועוד צדיקים שיום פטירתם חל בחודש האחרון. המעוניינים לתרום את החבורה להצלחתם, או לערוך סעודות הילולא במסגרת החבורות, ניתן ליצור קשר עם ראש מערך החבורות הר"ר יצחק אנקאוה שליט"א בטלפון 054-8421293

♦ לעסוק בספריו הקדושים ♦

בארגון אגדלך מסכמים בסיפוק רב ובהודאה גדולה להשי"ת - חצי שנה פעילה של קיום המבחנים בספר הקדוש 'שיחות הר"ן', במסגרתם נערך מידי שבוע מבחן אמריקאי במערכת נדרים פלוס הפרוסה בבתי הכנסת שברחבי ארה"ק, למאות בחורי ישיבות, עם מתן שכרה בצידה עבור הנסיעות לרבינו הק'.

בימים אלו ממש נערכים במשרד הארגון, לשליחת מעטפות עם מאות זיכויים לכלל משתתפי המבחנים עד חודש ניסן הבעל"ט.

♦ הפצת עלון 'בחביבותא' מתרחבת ♦

בעקבות פנייתם של ידידי אגדלך במספר נקודות נוספות ברחבי א"י, הננו להודיע כי בס"ד החל מחודש זה ניתן יהיה לקבל את העלון גם בכתובות כדלהלן:

ירושלים: שכונת רמות ב', רח' אהרן אשכולי 106 דירה 5. משפ' ישראלי, פלא': 052-7179371 | שכונת רמות א', רחוב הרואה 19/37

משפחת יוסף, פלא': 054-8443968

בית שמש: רמה ד'3, רח' נהרדעא 31. משפ' בן עזרא, פלא': 050-4193330

חריש: רח' התאנה 36. הר' דן אסולין, פלא': 052-7698009

זאת בנוסף לנקודות הקבועות שהתפרסמו בעלון הקודם (כל המעוניין לפתוח נקודת חלוקה באזור מגוריו, נא ליצור קשר במס' 052-7182678)

והאר ליבנו מענה לשאלות האיש הישראלי המתדבק בשערי עבודת הבורא

בכל שנה לקראת ימי הפורים, אני מרגיש כבדות ובלבול גדול. מצד אחד יש בי הרגשה חזקה שאפשר לזכות בפורים להנעת קליפת עמלק ושבירת כל התאוות רעות, וממילא אני רוצה להספיק בפורים, גם לשמוח ולרקוד כבר מהלילה וגם לישון מוקדם, גם לקום חצות ולצאת לצעוק להשם בשדות וגם לקיים את מצוות היום בהידור רב, וגם ללמוד ולסיים את התהלים, גם לשנות יין בכמויות גדולות, וגם לדבר דיבורי כיסופים להשי"ת. ומצד שני, מרוב תכנונים אני חש מרירות ופחד גדול מהיום הזה. השאלה שלי האם זה מצב נורמלי או שמשוה לא תקין אצלי?

בחור יקר ואהוב, ובכן יש משהו אחד לא תקין בתיאור שהזכרת: הלחץ.

אתה מכיר בוודאי את בעלי השמחות שבמקום לשמוח ולהנות בחתונה של בנם מחמדם, הם טרודים ודוכים לבדוק מי הגיע בדיוק ומי לא, מתי הגיע פלוני ומתי אלמוני, האם הגיעו כל צוות המנגנים כמסוכם או שיש שינוי קל. האם המנה הראשונה הוגשה כפי התפריט שסוכם או לא, והאם יש בשולחנות ה'בר' את כל סוגי השתייה שהוזמנה וכו'.

כל בעל שמחה בר דעת, מבין שאת ההכנות וההערכות לנישואין עושים רק לפני החתונה. בחתונה עצמה - שמחים ומרקדין ו'זורמים' בדיוק עם כל מה שמתרחש.

ולעניינינו, רבינו הק' מלמדנו שהעצבות היא הס"א בעצמה (ע"פ תיקו"ז) ובכל שנה כשמגיע פורים אנו מכניעים את קליפת העצבות ע"י השמחה (ע"ן ליקו"מ כ"ד) וממילא בפורים, מי שנכס ללחץ גדול הוא ה'בעל דבר' בעצמו, סופו ומתקרב, והשמחה של היהודים עושה בו שמות וכלילין ולכן על מנת לשרוד את היום הגורלי הזה מבחינתו, הוא מנסה להכניס אותנו ללחץ ומרירות בכל מחיר.

משום כך כדאי להפריד את ההכנות לפורים מפורים עצמו. אכן קודם פורים יש להתפלל על כל העניינים ולהגדיל את הרצונות והכיסופים שלנו לקבל את אור הפורים ואת כל קדושת עבודת היום, כפי שהזכרת, אולם בכל החיים ובפרט ביום פורים - חייבים ומוכרחים ל'זרום' עם כל מה שהקב"ה יגלגל איתנו, נשמח מכל פיסה של יהדות ומתוך ישוב הדעת נזכור שה' מנהל את העולם וגם את הפורים שלנו.

את כל הלחץ השלילי נשאיר כבר לבעל דבר, זה באמת מגיע לו.

פורים שמח

חכם לב יקח מצוות ♦ זכות הדפסת והפצת העלון נתרם והוקדש ע"י התורמים החשובים הי"ו

הר"ר אליהו ועקנין הי"ו
להצלחתו ולהצלחת משפחתו בכל העניינים הי"ו

הר"ר שמעון מנשה רביע הי"ו
לע"נ מרת וקנתו מסעודה בת תופחה חנה ע"ה

חבורת האברכים בצפת
לרגל שמחת הרה"ג ר' זניאל לוי שליט"א באירוסיו בתו עם הבה"ח בן ציון צאבן מחשובי הבחורים בישיבת כסא רחמים

הר"ר ישראל נחמן טובי הי"ו
לרגל הולדת בתו בשעתומ"צ
שיזכה לרוות ממנה ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה

הר"ר מרדכי רביע הי"ו
לרגל שמחת הולדת בתו בשעתומ"צ
שיזכה לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים

הר"ר החפץ בעילום שמו
להצלחתו בכל העניינים

נציג ההפצה בפתח תקווה
להצלחה בכל העניינים

הר"ר יהודה יצחקי הי"ו
לרגל שמחת אירוסיו בנו בשעתומ"צ
יה"ר שיזכה לבנות בית נאמן בישראל

הבה"ח החפץ בעילום שמו
להודות לה' על זכותו לבוא על ציון רביז"ל

הר"ר אליעזר בוחבט הי"ו
להצלחה בכל העניינים

זכות רביה"ק תעמוד להם ולזרעם ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח אמון. (ניתן לתרום במס' 052-714-0454)

קו 'אגדלך'
הודעות ועידכונים • שיעורים
חיוקים קצרים • יעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
• שלוחת החבורות

02-313-75-56

063.4.1253986 / אומנות גרפית-052-7182678